

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 72. Lutheranorum querelæ contra demandatum Baptismum parvulorum
non ex integro natorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII.
A. C. 1736

§. LXXII.

Lutheranorum querelæ contra demandatum Baptismum parvulorum non ex integro natorum.

*Vid. sup.
tom. 73. pag.
96.*

Jam supra ad annum hujus sæculi vigesimum nonum meminimus, Lutheranis in Silesia a suprema Cæsarea Curia imperatum fuisse, ut infantes non integre natos, qui tamen aliqua sui parte in lucem prodierunt, aqua salutarî tingerent, cum id nec in Augustana Confessione, nec in concordia libro, utpote præcipuis suæ sectæ fundamentis prohibitum legatur: Ast Silesiæ Prædicantes Catholici Magistratus præcepto morem gerere, haud assueti, textus ex S. Literis male interpretatos, Patrum sententias perperam intellectas, & quorundam Præconum asserta opponebant; nec his contenti, insuper hoc anno prolixo libello supplici hanc in rem Cæsaris aures fatigabant, questi, quod quamvis Imperator ipsis utpote fidelissimis subditis liberum Religionis exercitium, illiusque usum a nemine turbandum pollicitus esset, nihilominus iis instigante Wratislaviensi Vicario Generali, & a suprema Curia Mense Septembri anni supra millesimum septingentesimi

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

trigesimi primi mandato ad Schweid-
nicenses & Jauravianos Magistra-
tus dato injunctum fuisset, ut
omnibus Lutheranis suæ jurisdictioni sub-
jectis obstetricibus sine mora præcipe-
rent, quatenus in casu necessitatis infantes
Baptismali aqua tingerent, etiam in casu,
ubi infantes non ex integro ex utero Matris
prodierunt, dummodo aqua lustrali perfun-
di possint: utque hoc mandatum exacte in
usum deducatur Magistratus serio invigila-
rent. Hoc mandatum minime urgere
sperabant Protestantes, eoquod illud,
ut aiebant ipsi claris principiis & Ca-
nonibus Augustanæ Confessionis, &
principio, quod nemo possit renasci vel
baptizari, nisi qui perfecte jam sit natus,
recta adverteretur, aliunde vero ceteri
Con-Status, ad quos specialiter hoc
mandatum fuit directum, illud decli-
nare nisi fuissent: se tamen, prosequen-
bantur, non sine maximo animi mæ-
rore intellexisse, quod Lutheranæ ob-
stetrices eo tempore, quo recipiuntur
ad necessitatis Baptismum non integre
natis infantibus conferendum juramen-
to fuerint adstrictæ, secus ab hoc mi-
nisterio excludendæ, uti ex Schweid-
nicensi juramenti præscripti formula
elucet in hæc verba, *si partus aliqua par-
te natus repertus fuerit vivus, illum Bap-
tizari volo & debeo.* Præterea quere-
bantur

Sæc. XVIII.

A. C. 1736.

bantur hoc idem mandatum eidem scripto ante quadriennium Wratislaviæ cum approbatione Ordinarii in hujatis Academiæ typographia impresso (*) integre fuisse insertum, & ad illius calcem hæc verba vel maxime offensiva reperiri. *Inde Lutherani inferant, & sciant, quod hucusque non sine conscientie reatu docuerint, & inexcusabili errore egerint, proin deinceps vetulas & obstetrices audirent, & ab eis discerent, necessitatis esse, ut infantibus nondum per se natis Baptismus conferatur &c.* Id eo magis, exponebant illi, grave ipsis accidere, quo manifestius liberum Religionis exercitium fidelissimis Augustanæ Confessionis Statibus & subditis a sua Majestate Cæsarea clementissime indultum exinde labefactetur, & propterea suarum partium esse, ut has novitates sibi non sine maximo damno imputatas denuntiarent, & quidem

Querebantur I. hoc mandatum sine præscitu, approbatione & jussu Sacræ Cæsareæ Majestatis, sed unice ad petitionem Ordinarii Wratislaviensis fuisse pro-

(*) Hujus scripti titulus erat: *Solida confirmatio Lutherani principii, vi cujus infantes non ex integro nati sine recepto necessitatis baptismo salvari possent.*

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

promulgatum, huic autem in ejusmodi casibus quicquam statuendi jus non competere. II. In Cæsareo Statuto & præscripto circa liberum Religionis exercitium Augustanæ Confessionis additis Statibus & Incolis in hac Regione indultum Viennæ die sexta Septembris anno 1707. promulgato diserte sancitum esse, *ut causæ matrimoniales, & adia &c. Religionem concernentia, vel omnino non ad Catholicorum Consistoria adducantur, vel saltem secundum Canones in Augustanâ Religione receptos dijudicentur.*

III. Augustanæ autem Confessionis Ecclesiam uno ore & calamo (*) in om-

(*) Ettamen Joannes Samuel Otten Tor-gaviensis Præco ipse ejusmodi infanti Baptismum anno 1739. contulit, & quod plus est, postquam Joannes Schroeren alius Præco edito libello ejusmodi Baptismum irritum esse statuit, ipse Otten hunc impugnavit alio scripto, in quo ostendit, hunc necessitatis Baptismum nec Dei Verbo nec Ecclesiæ disciplina esse prohibitum, idem etiam alius Præco stabilivit in suo libro: cui titulus: *Jus tertii in causa Otto-Schroerriana*, cui etiam sententiæ haud obscure suffragabantur Auctores innocuarum relationum: Quis horum Evangelii & Augustanæ Confessionis sensum genuinum in re tam magni momenti rite affectus est?

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

omnibus locis & Religionibus, ubi publice exercetur, statuere, quod Baptismus duntaxat perfecte natis conferendus sit, proin non ex integro, aut duntaxat uno membro natis non sit applicandus.

IV. In Saxonice Ecclesie statuto (quod a multis abhinc annis in Silesia ab Augustanæ Confessione additis in emergentibus casibus in usum fuit deductum) articul. gener. 6. tit. de Baptismo necessitatis ita sancitum esse: *Ecclesie Ministri Obstetrices sedulo instruant, ne ullum infantem vel adhuc in utero Matris, vel non integre in lucem editum baptizarent; cum enim Baptismus sit sacramentum regenerationis, natura Sacramenti exigit, ut infans, cui Sacramentum Regenerationis est administrandum, prius sit generatum, illæ tamen quæ in ejusmodi necessitatis casu præsentibus sunt, Matrem & infantem Omnipotenti Deo per fervidas preces commendent, ut Deus Matrem adjuvet, & infantem clementer sibi committendum habeat.*

V. Reliqua aliarum Lutheranarum conditionum ritualia in hoc consentire, & duntaxat perfecte natos ad Baptismum necessitatis admittere. VI. Lutheranos Juris Ecclesiastici Scriptores tam Theologos, quam Jureconsultos pariter in hoc convenire.

VI. Id a fidelissimis Cæsare suæ Sæc. XVIII.
 Majestatis Statibus & tam superioris A. C. 1736.
 quam inferioris Silesiæ Lutheranis
 subditis semper fuisse observatum, ac
 insuper Lutherana Consistoria in Lig-
 niensi, Brigano, & Wolaviano Prin-
 cipatibus, necnon Consistorium in Ols-
 nano & Bernstatensi Principatu super
 praxi in hac caussa, quotiescunque ex-
 quirentur, attestatura, sicut etiam in
 statuto Wratislaviensi die vigesima pri-
 ma Aprilis anno 1700. art. 44. de Ob-
 stetricibus sancitum esse, *ne ulli infanti
 Baptismus necessitatis conferatur, nisi sit
 perfecte natus & ab utero Matris avulsus,
 nec ulli, de quo dubium, an vivat.*

VIII. Nec obstare id, quod Curia
 Wratislaviensis opposuit, scilicet, de
 hac doctrina nil *verbotenus* in Augusta-
 na Confessione nec in libro Concordiæ
 præceptum aut statutum esse, eo quod
 implicite ibi contineretur; cum enim
 in præfatis libris symbolicis S. Baptis-
 ma vocetur Balneum regenerationis
 necesse esse, ut infans perfecte prius
 sit generatus, quam spiritualiter rege-
 neretur, quia qui natus adhuc secun-
 dum Adam non est, renasci secundum
 Christum non potest. Juxta C. 15. de
 consecr. distinct. 4.

Hist. Eccles. Tom. LXXV. A a IX.

Sæc. XVIII.

A. C. 1736.

IX. Religionis exercitium clementissime indultum nunquam ad nuda verba Augustanæ Confessionis fuisse restrictum, sed prout allegata formalia in vim legis perpetuo valituræ publicæ Cæsareæ sanctionis sonant, controversias secundum Canones NB. in Augustanæ Religione receptos dijudicandas esse, ad id vero sine dubio dogma generaliter ab omnibus Lutheranis receptum de non baptisandis infantibus ex parte saltem editis referendum esse.

His expositis rogabant Cæsarem, ne ipsis imputetur, ut sese hac in re a suæ sectæ addictis, & principiis suæ Religionis segregarent, inde enim graves lamentationes, tumultus & scandala oritura, aliunde Cæsaream suam Majestatem die 21. Januarii anno 1700. indulgisse, quod si taxa stolæ Catholicæ Parochis a ceteris suis Augustanæ Confessionis Parochianis pro veteri more fuerit soluta, tunc hi Lutherani nec ad exercitium quoad cæremonialia, nec NB. a quocunque ad ullum in sua Religione non consuetum actum cogentur. Eo ex capite ab ejusmodi novitatibus liberari, & præcipi petebant, ut hoc mandatum denuo abrogetur, & Lutheranæ obstetrices ad præfatum juramentum non adstringantur, ac denique Lutherani in dogmatum

tum omnibus Augustanæ confessioni ad-Sæc. XVIII.
dictis communium usu non perturbentur &c. A. C. 1736.

Præter hunc libellum supplicem quidam Præco Magdeburgensis in defensionem erroris edidit librum, cui titulus: *iniquitas Baptismi non integre natis conferendi, occasione novitatis in fide nuper Lutheranis Silesitis eapropter impostæ, ex Verbo Divino, antiquis Ecclesiæ Doctoribus, & Romano Catholicis scriptoribus demonstrata.* Totum hoc Auctoris opus huic innititur hallucinationi, quod existimet, infantem, qui principali parte corporis v. g. capitis, humeri, pectoris, scapulæ, brachii &c. in lucem extra Matris uterum prodiit, vere, quantum ad rem attinet, natum non esse; cum autem totum corpus ablui non sit necesse, sed duntaxat caput, vel partem æque principalem, ad valide conferendum baptismum sufficit, ut vere dici possit infantem quoad talem partem esse simpliciter, licet non integre natum, ita ut si mors immineret & prominens caput in quo fundantur omnes sensus, aqua baptismali tangi valeat, absolute, & si duntaxat alia pars, conditionate baptizari debeat. Perperam quoque Auctor allegavit S. Augustinum, aliosque Ecclesiæ Patres, cum hi duntaxat improbant Baptismum

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

collatum Matri pro puero, quem in utero gestat, quod Baptisma utique S. Augustinus contra Julianum reject, ita nempe nulli unquam sæculo defuerant, qui antiquas Ecclesiæ doctrinas vel de industria vel ex ignorantia obscurarent.

§. LXXIII.

Religionis Status in Japonicæ Regno.

Quantumvis Missionarij in Japonicæ Regno ob inhumanas vexationes publice suis ministeriis fungi haud possent, Apostolicus tamen eorum fervor restingui non poterat, quominus paucos illos Catholicos, qui cruentum Mandarinorum ferrum ac rabiem effugerunt, & in sinu cordis sui Christianam veritatem fovebant, clam Sacramentorum administratione pascerent, & ad fidei constantiam animarent: Parum tamen absuit, quin Evangelicus eorum labor penitus in irritum caderet, oborta gravi dissensione, cui ansam, quamvis præter opinionem suam, præbuit quidam Episcopus Barnabita; qui a S. Congregatione de Propaganda fide Roma eo ablegatus, quosdam Ecclesiæ ritus a Gallicis Missionariis hucusque in vestros partim immutare, partim penitus abolere tentabat; cum ergo
nova